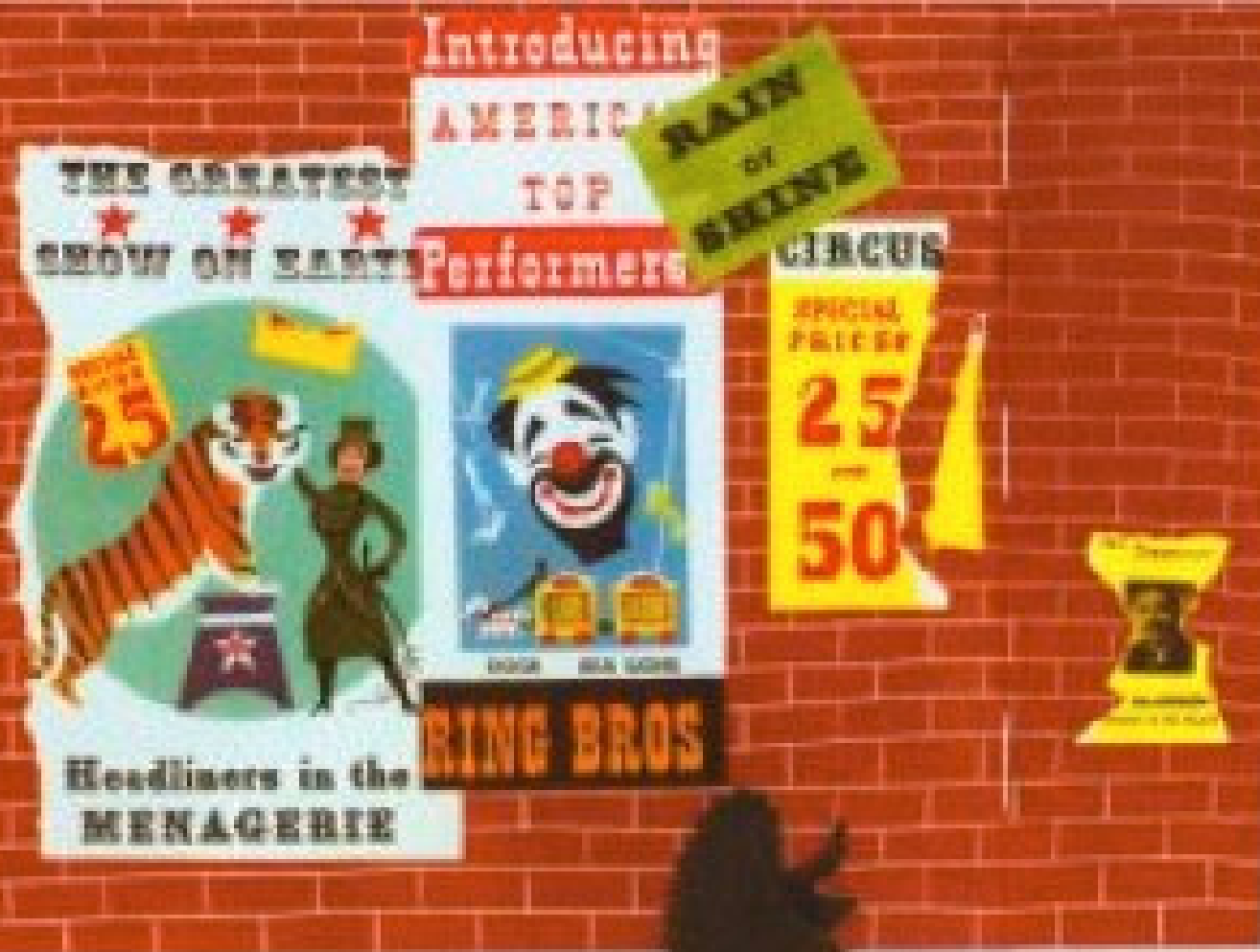

קרקס

רוזלי-פולי

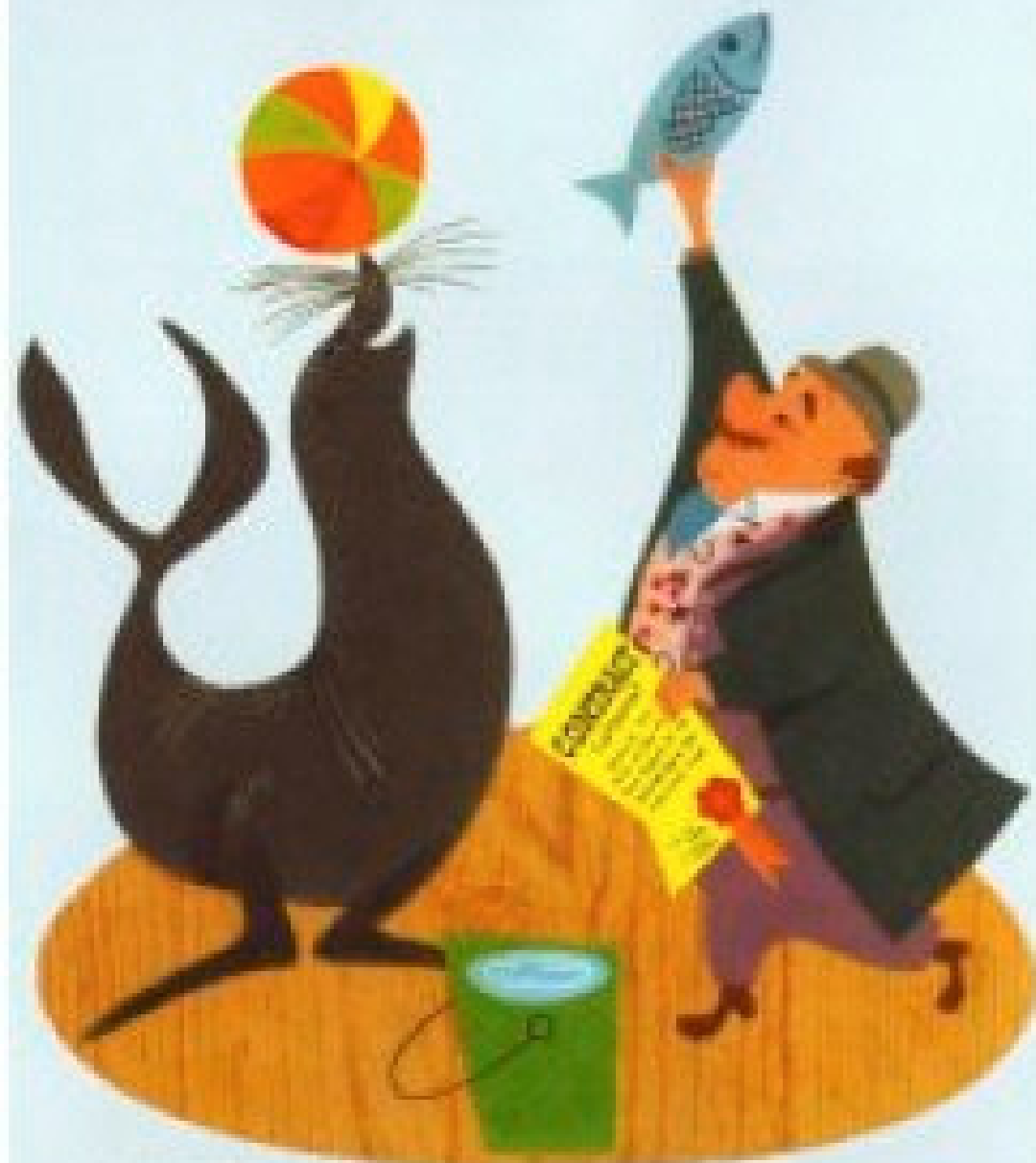
מר רולי-פולי היה אדם שמח, והוא אהב הצגות קרקס כל כך, שהחליט לקנות קרקס אחד משלו. "נקרא לו "קרקס רולי-פולי" הבטיח לעצמו "וזה יהיה הקרקס הגדול, השמח, המשעשע ביותר בכל העולם!"

וגם אריה גדול ומאיים, שהניף את זנבו ופתח את לועו ונהם
"הררר..רר!"
זה היה האריה הרעשני ביותר, ובעל מראה הפראי ביותר,
שהיה קיים אי-פעם.

הוא מצא מאלף אריות אמיץ, שידע להעיף את השוט
בקול "קראק-קראק-קראק" חזק יותר מכל מאלף אריות
אחר

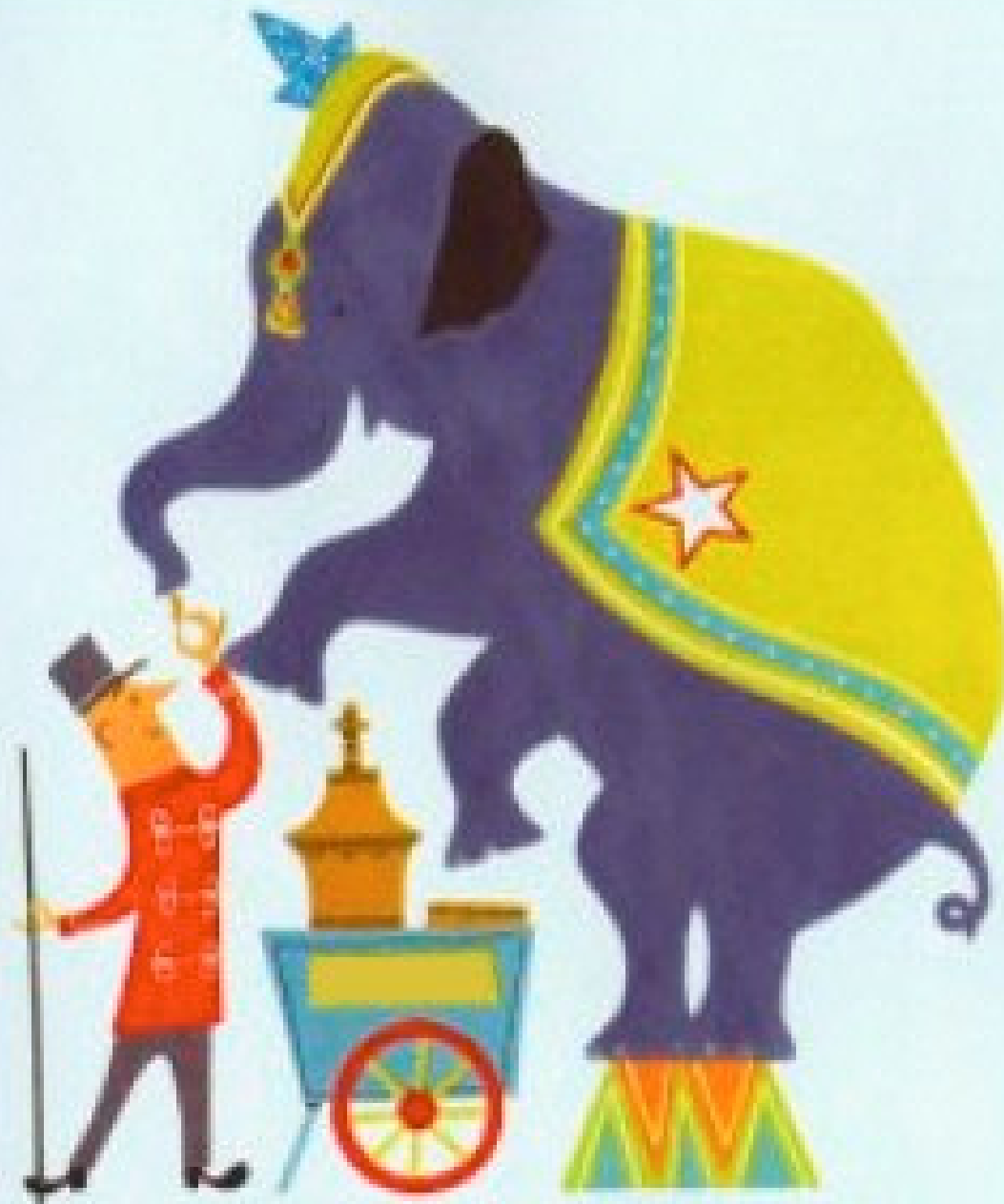

מר רולי-פולי קנה כלבי-ים שידעו לשחק בכדורים
באפיהם, עשו היפוכים באוויר, ומחאו בסנפירים שלהם
"קלאפ-קלאפ-קלאפ" יותר מהר מכל כלבי-ים אחרים
בעולם.

הוא מצא גם דוב, שידע להחליק סביב-סביב על
מחליקים כסופים כמו על קרח. הוא החליק מהר ועוד
יותר מהר, עם אפו למעלה, ועם כפיו לפניו, ואף פעם
לא נפל.
"זה הדוב בשבילי" אמר מר רולי-פולי.

הוא שכר גברת שמנה, שהייתה כל כך שמנה שקשה
היה להאמין, וגם אדם דק, כל כך דק שהיה צריך
להביט פעמיים כדי לראותו

וגם את פילים, הגדולים, השמחים, המפוארים ביותר

וגם אקרובט על מתח,
שהיטלטל לגבהים
כאלה, שהיית צריך
לעצור את נשימתך כדי
לא לצעוק!

הג'ירף שקנה מר רולי-פולי היה
כל כך גבוה שהיה צריך
להתכופף אחורה כדי לראות
את ראשו.
"זה הג'ירף הגבוה ביותר
שבקרקס כלשהו" הוא אמר
בגאווה.

ואז הוא הלך וחיפש את הליצנים המצחיקים, השמחים, המשעשעים ביותר, והמגוחכים ביותר מכל הליצנים האחרים.

היו כאלה שיכלו להוריד מעצמם תריסר מעילים זה אחרי זה, ואחרים שרכבו כאילו לשריפות - וכאלה שהביטו עליך ולא ידעת לאן להסתכל, וגם גבוהים מאוד, וגם קטנים מאוד, ואפילו כלב לבוש כמו ליצן.

"ועכשיו הסוסים!" קרא מר רולי-פולי והוא בחר רק את
הסוסים היפים ביותר, ורק את בחורות היפות ביותר שרקדו
על גבי הסוסים.
"רק את הטוב ביותר לקרקס רולי-פולי" אמר מר רולי-פולי
כשקנה ושכר את כל הדברים הנפלאים האלה.

"משהו לא תקין בקרקס שלי" אמר מר רולי-פולי "משהו חסר.
אבל מה?
בעל הקרקס החדש חשב, וחשב, וחשב אבל לא ידע מה חסר.
הוא שאל את מאלף האריות, אך גם זה לא ידע.

ואז הגיע זמן לראות את ההצגה!
מר רולי-פולי ישב באוהל ענק, חדש, מואר, וראה את ההצגה מתחילתה ועד סופה.
אבל משום מה זו לא הייתה ההצגה השמחה, היפה, המשעשעת ביותר. שום דבר לא נראה נכון. אפילו הליצנים נראו משעממים.

הוא שאל את
האריה

ואת הקנגורו הגדול

ואת הקנגורו הקטן

אבל הם לא ידעו מה חסר.

אבל הם הסכימו שמהשו חסר.
"טוב" אמר מר רולי-פולי "אני לא יודע מה חסר. אני
נכנע!"
והוא כמעט והתחיל לבכות.
כמעט, אבל עוד לא...

כי אז הופיע הפיל, הגדול, היפה, השמח ביותר,
והשעין את החדק על כתפו של מר רולי-פולי.
"אתה יודע מה חסר?" שאל.
והוא לחש לו באוזן.

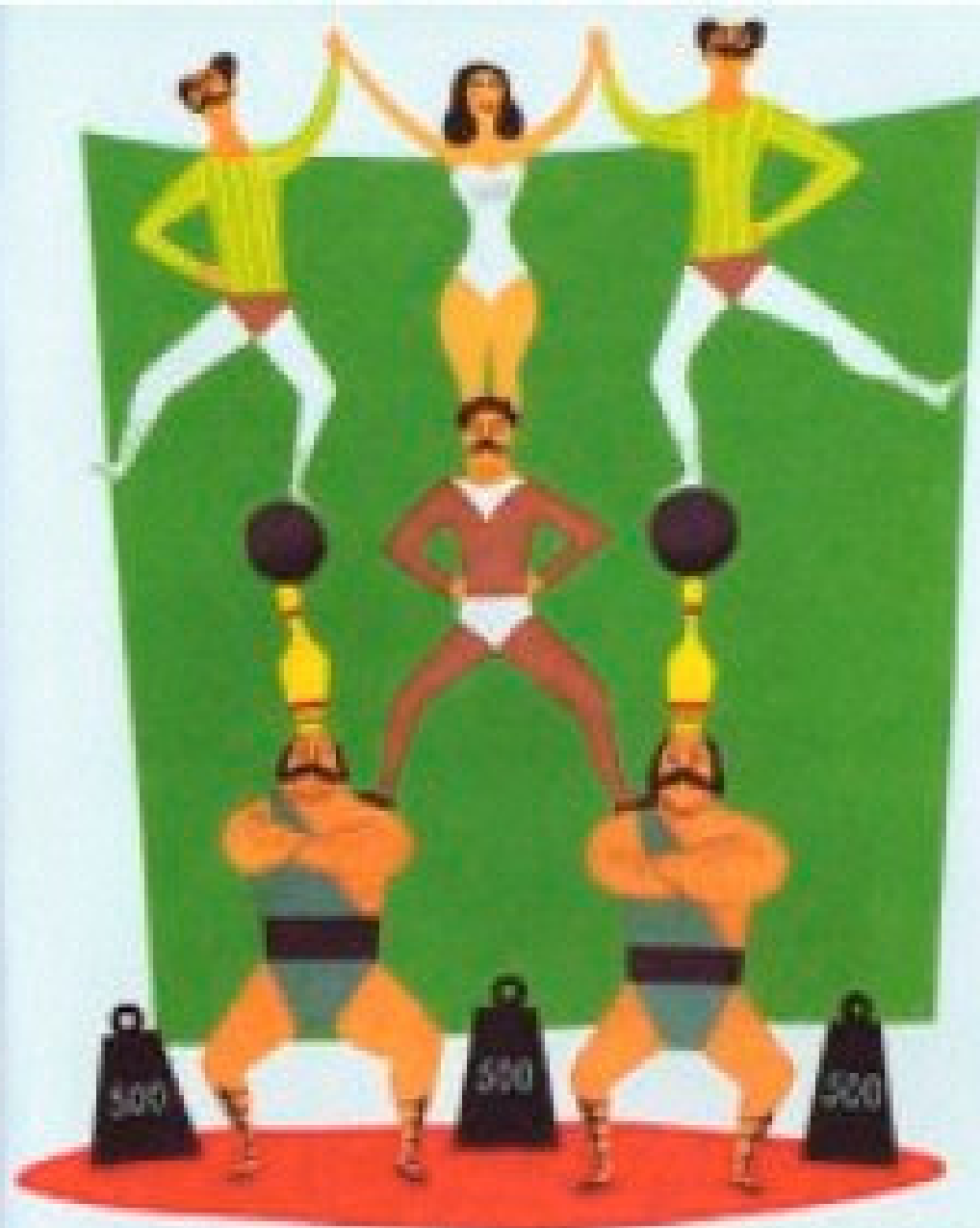

כלבי-הים היו קרובים ושמעו.
"כן!" צעקו "זה בדיוק מה שחסר, ואם זה יהיה, אנו
נמחא סנפירים בצורה השמחה ביותר" והם התחילו
למחות סנפירים.
מר רולי-פולי התאושש, הוא רץ והניף את ידיו "אני רץ
להשיג את מה שחסר!"

כשהדוב המחליק שמע זאת, שם מיד את המחליקים
שלו והתחיל לרוץ על חביות, והסוסים התחילו להרים
רגליים בריקוד.

והאקרובטים והאנשים החזקים התחילו מיד להכין את
התצוגה שלהם.
איזה מראה נהדר!

והאריה היה כל כך מאושר שלא התאפק והתחיל לנהום "הררר..רר!" נהמה שצמררה שערות.

הליצנים התחזו למפוחדים מאוד והם התחילו לטפס זה על זה, כל כך גבוה שכולם בקרקס התחילו לצחוק. ופתאום התחילו להריע, כי אז שמעו את הטובה, השמחה, ורעשנית ביותר מוסיקה, שבאה קרוב יותר ויותר.

והפעם, כשהוא הביט על ההצגה של הקרקס, התזמורת נגנה כל הזמן. היא נגנה מוסיקה כל כך נהדרת, שהכל נראה כפליים יותר מצחיק, וכפליים יותר מרגש ושלוש פעמים יותר גדול ושמח מאשר בכל קרקס אחר, במקום כלשהו, ומתי שהוא, בכל העולם!

ולאוהל הגדול נכנס מר רולי-פולי עם תזמורת חדשה, מרגשת, שמחה. התופים תופפו, החלילים חיללו, המצלתיים צלצלו. "זהו!" קרא מר רולי-פולי "זו התזמורת שלנו. עכשיו כבר לא חסר כלום. עכשיו נראה איזו הצגה אנו יכולים לעשות."

"הכל הודות לך, תודה" אמר מר רולי-פולי לפיל הגדול,
השמח, היפה ביותר שלו.
"על לא דבר" חייך הפיל.
ובכל זאת מר רולי-פולי החליט שהפיל יוביל את
התהלוכה הגדולה של הקרקס, ואין דבר שפיל כלשהו
לא אוהב יותר מזה!

